

XLI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folketikkens Helligdage.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 16de Marts 1876.)

Under Overveelsen af nærværende Lovforslag er Udvalget gaaet ud fra den Betragtning, at det skal være Lovens Opgave at værne om, dels at Folketikkens Gudstjeneste kan afholdes uforstyrret, dels at dens Helligdage ikke mangle den Fred, der svarer til deres Hensigt, og som passer med Befolkningens Opfattelse af deres Betydning og rette Anvendelse. Lovens enkelte Bestemmelser bør da ikke gaa videre, end det er nødvendigt for at fyldestgøre disse Fordringer, men de bør paa den anden Side ogsaa gaa saa vidt.

Udvalget kan derfor ikke billige den Afvigelse fra det af Regjeringen forelagte Forslag, hvorved i § 1 kun de Arbejdshjælpere, der maa forstyrre Helligdagens Fred ved den Larm, hvormed de ere forbundne, forbydes. Det er let at paavise Arbejdshjælpere, der uden at medføre Larm, men ved den Maade, hvorpaa de udføres, forstyrre Helligdagens Fred; dertil høre saaledes forskjellige Arter Bygningsarbejde ud imod Gaden, Arbejder i selve Gaden, o. L. Slig Virksomhed passer lige saa lidt med en Helligdags Fred, som den passer med de i de følgende Paragrafer optagne indskrænkende Bestemmelser, der skulle værne om en saadan Fred.

Der staar i samme Paragraf, at Arbejdshjælpere skal til den anførte Tid være forbudt, forsaavidt samme ikke passer igennem Byen; det er kun en Redaktionsforandring, som Udvalget her foreslaar.

I § 5 foreslaas i 2den og 3die Linie Ordene „Klapjagt og Jagt i Selfaab“ forandrede til „Jagt og anden Skydning“. Den deraf følgende Indskrænkning, at der ikke maa jages eller skydes paa Helligdagene i Tiden fra Kl. 9 til 4, selv ikke af Enkelte, synes ikke at kunne vække nogen Betænkning, og man vil da undgaa den For-

styrrelse af Gudstjenesten, som nu hyppig finder Sted, naar der skydes i større eller mindre Afstande fra Kirken, en Forstyrrelse, der væsentlig bliver den samme, enten Skydningen foretages af en Enkelt eller af flere.

§ 7 har efter den store Betydning, der er tillagt den, selvfølgelig været Gjenstand for Udvalgets alvorligste Overveelse. Et Mindretal (Mourier Petersen og Raben) ønsker at bibeholde den, saaledes som den findes i Regjeringens Forslag, og Gjenoptagelsen af dette § 7 er derfor dets Forslag. Flertallet stiller derimod det Forslag, at offentlige Forsamlinger vel først maa afholdes i Stad, Kjøbstad eller Landsogn, eiterat Folketikkens Gudstjeneste samme Steds er sluttet; men dog altid efter Kl. 4, selv om der da holdes Gudstjeneste paa Stedet, naar det kun iagttages, at Forsamlingen ikke er i en saadan Nærhed af Kirken eller Bedehuset, at Gudstjenesten derved kan forstyrres.

Udvalget anser det ikke for rigtigt, at § 8 i Regjeringens Forslag er gaaet ud ved Behandlingen i Folkethinget. Denne Paragraf udstrakte de Forbud, der i de foregaaende Paragrafer gjælde for Tiden fra Kl. 9—4 om Helligdagene, til at gjælde hele Dagen paa de sex store i Forslaget nævnte kirkelige Høitidsdage. Lige saa lidt kan det billige, at den Del af Bestemmelsen i § 9 er udgaaet, der forbyder offentlige Forlystelser Afstemen før de nys omtalte store Helligdage. Udvalget er overbevist om, at der er en stærk Stemning tilstede hos Befolkningen for ikke at forringe disse Høitidens Betydning, og at det — i alt Fald kun med Undtagelse af Store Bededag — ikke vilde finde Gjenklang hos den, om disse Høitidsdage sattes i Klasse med almindelige Søndage.

I § 11 foreslaas den sidste Sætning at udgaa som overskødig.